

публікується. Це засвідчує про те, що кожен громадянин України без перешкод може вільно копіювати, публікувати, поширювати або іншим способом використовувати дані, які розміщені на порталі у відкритому доступі. Портал створено на вимогу Закону України «Про доступ до публічної інформації» та постанови Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2015 року № 835 «Про затвердження Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних».

На сьогодні в Україні відсутня чітко визначена та врегульована законодавча база, яка б у свою чергу забезпечувала належне врегулювання питань, які пов'язані із використанням результатів кримінального аналізу в діяльності правоохоронних органів. Проблемним у становленні кримінального аналізу є недостатнє фінансування цього напрямку та недостатнє технічне забезпечення. Проте вказані обставини не заважають підрозділам Національної поліції вже використовувати відповідні методики кримінального аналізу під час протидії кримінальним правопорушенням в межах оперативно-розшукового чи кримінального провадження.

Список використаних джерел:

1. Проблеми запровадження кримінального аналізу в діяльність підрозділів кримінальної поліції: теоретико-історичне підґрунтя. URL: <https://er.dduvs.in.ua/bitstream/123456789/125/1/34.pdf>.

2. Відкриті дані як інструмент інформаційного забезпечення прозорості публічної влади. М. О. Дурман, І. М. Тохтарова. Теорія та практика державного управління і місцевого самоврядування : електрон. наук. фах. вид. Херсон. нац. техн. ун-т. 2017. № 1. URL: http://nbuv.gov.ua/jpdf/ttpdu_2017_1_15.pdf.

3. Відкриті дані в Україні: сутність та стан розвитку URL: <https://forumprava.pp.ua/files/066-073-2018-2-10.pdf>.

Волошина Ю.В.

здобувач вищої освіти 3 курсу ННІП ПФПНП

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Гаркуша А.Г.

доцент кафедри кримінального процесу Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, к.ю.н., доцент

ВИСНОВОК ЕКСПЕРТА: ПОНЯТТЯ, СТРУКТУРА, ЗМІСТ ТА ФОРМА В РОЗРІЗІ ПАРАГРАФУ 5 КПК УКРАЇНИ

Визначаючи життя людини, її права і свободи найважливішими людськими цінностями, кожен з нас хоче мати впевненість в тому, що будь-хто, вчинивши правопорушення, буде притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, до нього не буде застосований необґрунтований процесуальний примус, і,

головне, кожному учаснику кримінального провадження буде гарантовано належну правову процедуру, яка унеможливить обвинувачення або засудження невинної особи.

Водночас, встановлення вини або невинуватості особи, щодо якої порушено кримінальне провадження, здійснюється на підставі процедури доказування, джерелами якого, відповідно до статті 87 КПК України, слугують: показання, речові докази, документи, висновки експертів [1]. Розгляду останнього, певним чином специфічного доказу, насамперед, і присвячена дана робота, оскільки саме це джерело доказу, спираючись на проведені додаткові дослідження вже відомого та встановленого факту, використовуючи логіку, особистий досвід, наукові, технічні та спеціальні знання, дозволяє експерту отримати певним чином вже новий вид доказу [2].

Разом з тим, пункт 1 статті 101 КПК України визначає висновок експерта як докладний опис проведених ним досліджень та зроблених за їх результатами висновків, обґрунтованих відповіді на запитання, поставлених особою, якою був залучений експерт, або слідчим суддею чи судом, що доручив проведення експертизи [1].

Таким чином, можемо зробити висновок, що за своєю суттю, висновок експерта є документом, адже, згідно з вимогами пункту 7 статті 101 КПК України, надається в письмовій формі та, водночас, відповідно до вимог пункту 1 статті 102 КПК України повинен містити реквізити як самого експерта так і установи, де цей висновок було складено. Слід також зауважити на тому, що як і будь-який інший документ, висновок експерта завіряється печаткою та реєструється як вихідна кореспонденція.

Зрозуміло, що як документ, висновок експерта повинен мати певну структуру, до складу якої обов'язково включають: вступну частину, необхідність якої полягає в обґрунтуванні проведення даної експертизи; дослідницьку частину, в якій зазначається інформація щодо застосованих методик експертного дослідження та отриманих на їх основі результатів та заключну частину, де мають бути відображені ті висновки, до яких, власне, і дійшов експерт, відповідаючи на поставлені перед ним питання або зауважуючи щодо неможливості їх вирішення [3].

При цьому слід додати, що експертні висновки мають свою класифікацію. Так, за ступенем підтвердження він може бути категоричним та ймовірним; за якістю зв'язування – позитивним або негативним; в залежності від характеру відносин між наслідком і його підставою – висновок може бути умовним та безумовним; за ступенем однозначності - однозначним чи альтернативним; виходячи з повноти наданих відповіді на поставлені слідчим або судом запитання - повним (вичерпним) і частковим (невичерпним); з урахуванням ступеня можливості - можливим та дійсним (неможливим).

Як правило, висновок експерта супроводжується додатками, які відображають хід проведення дослідження, викладений у дослідницькій частині висновку експерта та можуть бути представлені в якості зразків, різного роду таблиць, схем, графіків чи будь-яких інших ілюстрованих матеріалів, та

одночасно слугувати підтвердженням виключно цього висновку, як його невід'ємної частини. Кожен з цих додатків в обов'язковому порядку має бути підписаний експертом особисто та містити пояснювальні надписи [4].

Основні висновки. Отже, висновок експерта являє собою одне з джерел доказів, передбачених КПК України, займаючи при цьому особливе місце в системі доказів. Так, аналіз статей 101 та 102 КК України дозволив нам з'ясувати, що висновок експерта, з одного боку, є новим доказом, створеним ним на підставі отриманих результатів дослідження з використанням спеціальних знань та навичок, а з іншого – за формою та змістом - офіційним документом, оскільки містить всі необхідні реквізити.

Список використаних джерел:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (дата звернення 30.10.2021)
2. Шульженко А.В. Експертний висновок як доказ у кримінальному процесі URL: http://www.pp-law.in.ua/archive/1_2017/22.pdf (дата звернення 30.10.2021)
3. Воробчак А.Р. Висновок експерта як джерело доказів у кримінальному провадженні URL: <http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/12104/Воробчак%20А.Р..pdf?sequence=3&isAllowed=y> (дата звернення 30.10.2021)
4. Юнацький О.В. Конспект лекцій з дисципліни «Експертологія» URL: <https://dduvs.in.ua/wpcontent/uploads/files/Structure/library/student/lectures/1130/3.1.pdf> (дата звернення 21.10.2021)

Волкова А.О.

здобувач вищої освіти ННІП ПФПНП
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Березняк В.С.

доцент кафедри кримінального права та кримінології
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРИЗНАЧЕННЯ ПОКАРАННЯ ЩОДО НЕПОВНОЛІТНІХ

Злочинність неповнолітніх являється однією з найбільш актуальних проблеми сучасного суспільства, частка в загальній структурі злочинності незмінно висока, крім цього залишається незмінним суспільна небезпечність діянь, що вчиняється неповнолітніми особами. Покарання - це способів реакції суспільства на протиправну поведінку неповнолітніх. Але при вирішенні проблеми відповідальності неповнолітніх за скоєні злочини, необхідно